

ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ *

Ένας ληρονημένος ήρωας. Ο «Ορφεύς των Φιλικών» και τὸ μπουζουκι του. Τὸ ἐπεισόδιό του μετὸν Τούρκου. Ὁ Ἀναγνωσταρὸς ἀξιωματικὸς τῶν Ρώσων. Κλαίει μπροστὰ στὸν Καποδίστρια. Ὁ Ἀναγνωσταρὸς πολιτικὸς. Στὴν πολιορκημένη Σφακτηρία. Ἀναγνωσταρὸς καὶ Σανταράζης. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Γεωργικῆ Στόλου. Ὁ ἐπικὸς θάνατος τοῦ Ἀναγνωσταρᾶ. Ένας χαρακτηρισμὸς του ἀπὸ τὸ Φιλιχμενα.

ΠΩΣ ὑπάρχουν οἱ εὐνοούμενοι τῆς ἱστορίας, ἔτσι εἶναι καὶ ἄλλοι, γιὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἐγράφησαν πολλά, ἐνῶ καὶ ἠρωϊκὴ ὑπῆρξε ἡ δράσις τους καὶ ἀποτελεσματικὴς ἡ προσπάθειός τους στὸν ἀπελευθερωτικὸν μᾶς ἀγῶνα.

Ένας ἀπὸ τοὺς σχεδὸν ληρονημένους αὐτοὺς ἦρως εἶνε καὶ ὁ Χρῆστος Ἀναγνωσταρᾶς, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα, ἔργο τοῦ ζωγράφου Ἐξς, δημοσιεύοιμι στὸ ἐξώφυλλόν μας.

Ὁ Ἀναγνωσταρᾶς γεννήθηκε στὴ 1760, στὸ Ἀργαῖο, τῆς ἐπαρχίας Λαοναρίου, ἀπὸ πατέρα πατᾶ. Στὴν ἀρχὴ λέγονταν Παπαγεωργίου καὶ εἶχε χειροτονηθῆ ἀναγνώστης τῆς ἐκκλησίας, γιὰ νὰ γίνῃ μετὸ καιρὸ

πατᾶς καὶ νὰ διαδεχθῆ τὸν πατέρα του. Ἀλλὰ γιὰ τὸ ροιχαλέο σῶμα του ἀνοικίσθη Ἀναγνωσταρᾶς.

Ὁ Χρῆστος, ὅταν ἦταν νέος ἀκόμα, ἀνακατένοταν καὶ στὸ ἐμπόριον τῶν ντόπιων προϊόντων ἐἰς ἐπιτυχία, γιὰτὶ ἦταν ἔξυπνος καὶ δραστήριος. Ἀλλὰ κατὰ κακὴν τύχην, ἐφιλονεικήσε μετὸ συνωπλιότην τοῦ Κωνσταντῆν Δικαίου, πρόξυτου καὶ φιλότουρκου, τὸν ἑαυτοῦσε καὶ ἀπὸ τότε —κινηγημένος ἀπὸ τοὺς φίλους τοῦ σκοπομένου Ὀθωμανοῦς— ἀναγκάστηκε νὰ πάρῃ τὰ βουνά, νὰ γίνῃ κλέφτης καὶ μετὸν καιρὸ ἀρχηγὸς κλεφτῶν. Τὸ σῶμα τοῦ Ἀναγνωσταρᾶ τρομοκρατοῦσε τοὺς Ὀθωμανοὺς τῆς περιφερείας καὶ προστάτευσ ἀποτελεσματικῶς τὸς Ἕλληνας. Ἦταν θαυμάσιος ὀργανωμένο καὶ ἐξαιρετικῶς ἡ περβαζία, ποὺ ἐνέπνευε ὁ Ἀναγνωσταρᾶς στὴ πειθαρχία του. Διηγοῦνται σχετικῶς τὸ ἀκόλουθον ἐπεισόδιον τῆς κλέφτικης ζωῆς του :

Κάποτε, ποὺ βρέθηκε μακριὰ ἀπὸ τοὺς συντρόφους του, συναντήθηκε μετὸ πολλοὺς Τούρκους καὶ ἀναγκάστηκε νὰ σωθῆ φεύγοντας. Ἦταν πολὺ γρηγορὸς, ἀλλὰ τέλος κοιράστηκε, καὶ ἕνας Τούρκος τὸν ἐπρόφρασε. Εὐτυχῶς, τῆ στιγμῇ ἐκείνῃ τὸν κινδύνου, ὁ Ἀναγνωσταρᾶς εἶδε μέρος τῶν ἑνα ἄλλου καὶ βόσκη. Βάζει τότε τὸ ἀρσενεὸν τὸ πόδι στὸν ἀναβολέα, τῆ στιγμῇ ὅμως ποὺ ἐτοιμάζονταν νὰ πληρῶσῃ στὴ σέλλα, πυροβολεῖται ἀπὸ τὸν Τούρκου μετὸ πιστόλι. Ὁ Ἀναγνωσταρᾶς, ἄν καὶ στὴ μετῆρσιν αὐτῆ θῆσι εἰσφορῶμενος, βγάζει τὸ πιστόλι του, ἀντιπροβολεῖ τὸν ἐχθρὸν, τὸν ριζνε νεκρὸν, πληθεὶ ἀμέσως τὸ ἄλλο, καὶ φεύγει σὺν ἀσπρατῇ, ἀφίνοντας πίσω τοὺς Τούρκους! Τὸ γεγονός αὐτὸ μεγάλωσε τὴ φήμην τοῦ Ἀναγνωσταρᾶ. Καὶ ὁ Διοικητῆς τῆς Πελοποννήσου ἀναγκάστηκε νὰ τοῦ δώσῃ ἀμνηστία, μετὸν τὸν ὅρον ἄλλῃς ὑποταγῆς.

Ἄλλ' ἡ ὑποταγὴ αὐτῆ δὲν ἐκράτησε πολὺν καιρὸν. Ὁ Ἐλεύθερος αὐτὸς κλέφτης δὲν μπορούσε νὰ ῥησθῇ σὺν ἀλαβία. Ἐγκαταλείπει λοιπὸν τὴν πατρίδα του, πηγαίνει στὴν Ἐπίταρσιν, κατοικήνῃ τότε ἀπὸ τοὺς Γάλλους, καὶ κατατάσσεται ὑπὸ τὴ σημαία τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Σὲ λίγο ὅμως ἤρθε σὲ συνεννοήσεις νὰ ὑπηρετήσῃ ὑπὸ τὴ Ρωσικὴ σημαία, καταρτίζοντας λεγεῶνα Ἠπειροσπολιτῶν καὶ Πελοποννησίων. Χαρακτηριστικὸν εἶνε τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφο τοῦ Ἑλληνορώσου ταγματάρχου Νικ. Παγκάλου :

«Διὰ τοῦ παρόντος μαγευτικῶν γράμματος γίνεται ὄφελος, ὅτι ἐγὼ δὲ κάτωθι ὑπογεγραμμένος ἐμφωνήσῃ μετὸν Καπετᾶν Ἀναγνωστῆν Παπαγεωργίου καὶ ὑποχρῶσθαι νὰ δεχθῆ τὴν δούλειον τῆς Ἱμπερατορικῆς τοῦ μεγαλειότητος, Ἀλεξάνδρου πρώτου, χαρισματοῦ Μονάρχου πασῶν τῶν Ρωσίων καὶ ν' ἀφήσῃ ἐκείνην τῆς Γαλλίας, ὑποχρῶμενος εἰς αὐτὸν τὸ ἀξίωμα τοῦ Μαγίστου, καὶ ἐκατὸν ρούβλια τὸν καθέκαστον μῆνα, μετὰ τὴν τὴν συμφωνίαν νὰ εἶνε πάντοτε πιστὸς τῆς Ἱμπερατορικῆς τοῦ Μεγαλειότητος καὶ πρῶτος εἰς ὅλα τὰ ἐντερέσια τῆς δουλειώσεως, καὶ εἰς ἐνδείξιν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ ἄνω ἐπιρμητικῶν καπετᾶν Ἀναγνωστῆ, ἔδωσα τὸ παρόν μου, ἐσφραγισμένο μετὸν ἴδιον μου σφραγίδα, διὰ νὰ εἶνε διαφεντευμένους ἀπὸ καθὲ ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν Ρωσικὴν, ἕως ὅτου νὰ τοῦ ἔλθῃ ἡ καθ' ἑαυτοῦ τὸν πατένα κατὰ τὴν ἐμὴν ταπεινὴν παράστασιν, ὅπου ἔκαμα τῆς Ἱμπερατορικῆς τοῦ Μεγαλειότητος, διὰ τὰς ἐξαιρετικῶν δουλειώσεως, ὅπου ἀπὸ τὸν ἴδιον καπετᾶν Ἀναγνωστῆ ἔλαβα καὶ διὰ τὴν ἀξιώτητα τοῦ ὑποκειμένου τοῦ πρὸς τὴν δούλειον.

Κορφοί, 21 7)βρίον 1804.

Ὁ Μαγιστὸς ΝΙΚ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

(*) Ἡ σελὶς αὕτη εἶνε σχετικὴ μετὸν εἰκόνα τοῦ ἐξωφύλλου μας. Ὁ ροιχαλέο Ἀναγνωσταρᾶς εἶνε ὁ καταδιώκων, μετὸ σπαθί σὸ χερί, τὸν ἐχθρὸν.

Ὁ Ἀναγνωσταρᾶς ἀργότερα παντρεύτηκε μετὰ μίαν ἀρχοντοπούλου τοῦ τόπου του, ἀπέκτησε δύο ἀγόρια καὶ τρία κορίτσια, καὶ στὰ 1817, τὸν βλέπομε στὴ Ζάκυνθον. Τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἀπεφάσισε —κατὰ προσκλήσιν τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντη, ἰσῶς— νὰ πάρῃ στὴν Πετροῦπολιν. Ένα παλαιὸ ἔγγραφο, χρονολογούμενον ἀπὸ τὴ Ζάκυνθον, στὴν 15 Ἰουνίου 1817, γράφει τὰ ἑξῆς περίεργα :

«Ετοιμαζόμενος (ὁ Ἀναγνωσταρᾶς) διὰ νὰ ἀπεράσῃ μετὰ τὴν φαμελίαν του εἰς τὰ Ρωσικὰ μέρη, προτοῦ νὰ μισέσῃ ἀπ' ἐδῶ, ἔστειλε τὸ παιδίον του, ὀνομαζόμενον Γεώργιος, εἰς ἡλικίαν χρονῶν 17, εἰς τὴν Πελοπόννησον, διὰ νὰ λάβῃ μερικὰ ἄσπρα, ὅπου τὸ ἐχρῶσταν οἱ ἐκεῖ συγγενεῖς του ἀπ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, καὶ νὰ πάρῃ ἑνα τὸν ἀδελφόν, Πέτρον ὀνόματι, χρονῶν 13, ὅστις ἦτο κομμῆνος εἰς ἑνὸν μοναστήριον. Καὶ ἀφοῦ ἔλαβε τὰ ἄσπρα, καὶ τὸν ἀπ' ἀδελφόν του, ἀνεχώρησαν διὰ Ζάκυνθον καὶ ἀπὸ τὰς τρικυμίας τῆς θαλάσσης ἐπὶνήρησαν καὶ τὰ δύο παιδιά, καὶ ἔχασε προσετὶ καὶ ὄλον τοῦ τὸ πᾶγμα.»

***

Μετὰ τὴν οικογενειακὴν ταύτην τραγωδίαν, ὁ Ἀναγνωσταρᾶς, ἐφοβιασμένος μετὰ διάφορα συστατικά, ἀνεχώρησε γιὰ τὴν Πετροῦπολιν.

Στὴν Ὀδησσὸν συννητήθη μετὰ ἄρχηγους τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας καὶ ἐμνησθῆ τὸ μυστικὸν τῆς Ἐπαναστάσεως ἀπὸ τὸν Ἀναγνωσταρᾶ, ποὺ ἦταν σωματωρῆτος του.

Τὸν ἴδιον καιρὸ ἔτασαν στὴ Ρωσία καὶ ἐκατηρῆθησαν οἱ φίλοι τοῦ Ἀναγνωσταρᾶ Μανιάται ὀπλαρχηγοὶ Χρισσοπάτης καὶ Δημητρώπουλος.

Ὁ Ἀναγνωσταρᾶς πῆγε ἐντωμεταξὺ στὴ Μόσχην καὶ ζήτησε νὰ ἰδῇ τὸν Ἰωάννη Καποδίστρια. Ἡ συνάντησις τοῦ Πελοποννησίου ὀπλαρχηγοῦ μετὸν κατόπιν Κυβερνητῆν τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξε ὀραματικὴ. Κλαίοντες ἀπὸ πατριωτικὴν συγκίνησιν ὁ ἀφελῆς τὴν ψυχὴν Ἀναγνωσταρᾶς, ἰκέτευε τὸν Καποδίστρια νὰ μεριετῆσῃ καὶ πείσῃ τὸν Τσάρου ν' ἀπελευθερώσῃ τὴν Ἑλλάδα.

***

Λίγον καιρὸ ἔμεινε στὴ Ρωσία ὁ Ἀναγνωσταρᾶς. Ἰνδιονταστὴν Ἑλλάδα, ἐπέρσσε καὶ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅπου συννητήθη μετὰ τὸν Σκουφᾶ. Ὁ ἀρχηγὸς αὐτὸς τῶν Φιλικῶν τὸν ἐσυμβούλευσε νὰ περιοδέσῃ στὰ Ἑλληνικὰ νησιά καὶ νὰ κατηρῆσῃ τοὺς καπετανίους, ἐφοπλιστὰς καὶ λοιποὺς σωμαίνοντας.

Ὁ Ἀναγνωσταρᾶς ἐπῆγε κατ' εὐθείαν στὴν Ὑδρα. Ἄπο καὶ ἄρχισε τὸ ἀποστολικὸν ἔργο του, ἐπινοοῦσε μετὰ τοὺς διαφόρους ὀμοειδέτες του, ἐμάχετο διάφορες πληροφορίες καὶ τῆς ἐστῆνε στὴν Κωνσταντινούπολιν, στὸ Σκουφᾶ. Κ' εἶται ἔδινε θάρρος στοὺς ἀρχηγούς καὶ ἐτόνωσε τὸ ἔργο.

Σέπαισε τέλος ἡ Ἐπανάστασις τῆς 25 Μαρτίου 1821. Ὁ Χρῆστος Ἀναγνωσταρᾶς ἀπλῶνα καὶ αὐτὸς τὸ μπειρῆμα του, ἐνώνηται μετὰ τὸ ἐπαναστατικὸν σῶμα τοῦ Πετροῦπτε καὶ βαδίζον κατὰ τὸν Καλαμών, τὰς ὁποίας ἀμέσως κυριεύον.

Ἐπειτα πηγαίνον στὴν Καρύταινα. Ἀργότερα ὁ Ἀναγνωσταρᾶς, ἐπὶ κεφαλῆς χιλίων Λεονταριτῶν, λαμβάνει μέρος στὴν πολιορκία τῆς Τριπόλεως, καὶ μετὰ τὴν ἄλπισ τῆς Πελοποννησιακῆς αὐτῆς πρωτεύουσῆς, ἔλαβε μέρος στῆς μάχης τοῦ Βαλτεσίου, τῶν Τρικυφῶν καὶ σὲ ἄλλες, πάντα μ' ἐνθουσιασμὸν καὶ πάντα νικῶντας.

Ὁ ἱστορικὸς τοῦ Ἀγῶνος κ. Τ. Χ. Κανδηλῶδος, παρέχει πολὺτιμες πληροφορίες γιὰ τὴ μετεπειτα δρᾶσιν τοῦ Ἀναγνωσταρᾶ, τὸν ὁποῖον ὁ Φωτῆσιος, ἰσασπιστῆς τοῦ Κολοκοτρῶνη, χαρακτορῆζει ἐμεγαλόνονον.

Μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Κορίνθου (1822), ὁ Ἀναγνωσταρᾶς δὲν ἐνοιωθε περὶ δρεξί γιὰ τὸν πολεμικῶν, γιὰτὶ εἶχε ἀρχίσει νὰ γεννᾶ καὶ νὰ βαρῆναι κατὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ γιὰτὶ ἔβλεπε νὰ ἐπισκιάζεται κάθε ἄλλη στρατιωτικὴ ἐπιρροή ἀπὸ τὴν ἀξαναομένην ὀλοένα δημοτικότητα τοῦ Κολοκοτρῶνη. Ἐπεδῆθη λοιπὸν ὁ Ἀναγνωσταρᾶς μετὰ τὸν ἴδιον τὸν πολιτικῶν. Κατὰ τὸ 1823 ἔλαβε μέρος στῆ Β' Ἐθνικῆ Συνέλευσιν ὡς στρατιωτικὸς πληρεξούσιος καὶ εὐθὺς κατόπιν διορίσθη ὑπὸ τοῦ Ἐκτελεστικῶ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Ἦρθαν ὅμως ἡμέρες κακῆς γιὰ τὸν Ἀ-

γώνα. 'Ο 'Ιμβραήμ κατέβηκε στην Πελοπόννησο, σφάζοντας και κείνοντας.

Γιά να προλάβη την πτώση της Πύλου, ο 'Αναγνωσταράς παίρνει τους συντρόφους του και κλείνεται στη Σφακτηρία. Στο νησάκι αυτό βρισκόταν και ο Τσαμαδός, ο οποίος είχε βγάλει μερικά από τα μεγαλύτερα κανόνια του στόλου του και τα είχε τοποθετήσει στο φρούριο. Στις 26 'Ιουλίου 1825, απειδιάσθησαν στη Σφακτηρία και άλλοι ατελείωτοι μαχητές, εκ των οποίων ο αρχηγός των 'Αρχαίων Τσώρης συνοδεύονταν από τρεις χιλιάδες άνδρες. 'Επίσης και ο 'Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος. Στο λιμάνι βρισκόταν λίγα 'Ελληνικά πλοία.

'Εξαφνα παρουσιάσθηκε ισχυρός εχθρικός στόλος, αποτελούμενος από 46 πλοία, ο οποίος ανάγκασε τα 'Ελληνικά πλοία ν' αποχωρήσουν, για ν' αποφεύγουν βεβαίαν καταστροφήν... Οι Τούρκοι εμβομβάρδιζαν τα φρούρια της Πύλου και της Σφακτηρίας, με άγριο καταγισμό σιδήρου... 'Ελεκράτρησε ταραχή της 'Ελληνικής τάξεως, προ πάντων όταν οι Τούρκοι ένηργησαν απόβασι από το πίσω μέρος του νησιού. Στη σύγχυσι αυτή έσοκοθύηκε ο Τσαμαδός, ο γενναίος 'Ιταλός φιλέλλημ Σανταροζάς και άλλοι...

Στις χρισμές και φοβερές εκείνες στιγμές ο 'Αναγνωσταράς ξαναθύηκε όλον τον ένδοξο πατριωτισμό της πολεμικής του νεότητος, και, όρθιος, με τό σπαθί στο χέρι, ο γέρο άρματολός του Λεονταρίου, έβριζε τους έχθρους και τους προκαλούσε. Φαναρισμένοι οι Τούρκοι έπεσαν έναντι του και τον κατακομίτισαν. 'Ετσι έτελείωσε τη ζωή του ο Χρήςτος 'Αναγνωσταράς, ο θερμός αγωνιστής της 'Ελληνικής ιδέας.

Ο ιστορικός Φιλίμων τον είχε αποκαλέσει «'Ορφέα των Φιλίων», γιατί, από της 'Επαναστάσεως, όταν έσοκοτεύε να μνησθ κανένα, μετεμορφώσε τη μέθοδο της υποβολής. 'Εταρνε στα χέρια του τό μπουζούκι και παίζοντάς το θαυμάσια, τραγουδούσε με τη γλαυκιά και παθητική φωνή τον ένα θούριο του Ρήγα, ή ένα κλέφτικο τραγούδι. Και όταν έβλεπε ότι γεννήθηκε ο ένδοξο πατριωτισμός και προσηγομίστηκε τό έδαφος, προχωρούσε στην κατήχησι, και γρήγορα-γρήγορα έπρόβαλε στον 'Όρκο που έδέχοντο τους 'Ελληνες της εποχής εκείνης, τους πιστεύοντας βαθειά στη θρησκεία των πατέρων του.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

'Η ηλικία του γάμου

Οι διάφοροι λαοί δέν συμφωνούν άναμεταξύ τών ώς προς την κατάλληλη ηλικία του γάμου.

Κατά την αρχαιότητα ο Διουκόρογος διά τών περιφήμων νόμων του είχε απαγορεύσει τό γάμο στους άνδρες πρό τό 37ου έτους της ηλικίας τών και στις γυναίκες πρό τό 17ου.

'Επίσης ο 'Αριστοτέλης φρονούσε ότι οι πρόδρομοι γάμοι πρέπει να αποφεύγονται και γι' αυτό δέν έπέτρεπε στους πολίτας να νυμφεύονται κάτω από τό 40 χρόνια. 'Εκτός αυτού όριζε ότι ο σύζυγος πρέπει να υπερέβαινη τη σύζυγό του κατά... 20 τούλάχιστον έτη.

Ο Πλάτων πάλιν έφάρτανε να παντρεύεται ή γυναίκα μεταξύ του 20ου και 45ου έτους της ηλικίας της, κάθε δέ παιδί που θα γεννόταν από μητέρα μικρότερης ηλικίας να θεωρείται... παράνομο!

Κατά τη μαρτυρία του ιστορικού Τακίτου, οι αρχαίοι Γερμανοί, οι οποίοι έρημιζόνταν για τη σωματική ομοίη τους, έσηνήθιζαν να κάνουν όημογς γάμους, ενώ οι λαοί της 'Ανατολής άπενατίνας έπαντρεύονταν από πολύ νεώρις.

Οι παλαιοί 'Ιουδαίοι όμως έπέτρεπαν τό γάμο μετά τό δωδέκατο μέλις έτος, οι δέ Λίγυριοι επάντησαν τά τένα τους μόλις γίνονταν... δέκα χρόνων! Τό ίδιο έθιμο επικρατούσε και στην 'Αθρησσία, όπου άκόμη και σήμερα μπορεί να βρη κανείς συζύγους... έννηγα έπόν! Στη χώρα αυτή τό παιδί που θα περσή τα δεκατέσσερα χρόνια και δέν θα διαλέξη τη σύντροφο του βίου του, περιφρονείται από τους άλλους. 'Εννοείται ότι και ή κόρη που θα μένη άγαμη μέχρι τών 20 έτών θεωρείται παιά... γερουσιόχοη!

Πολύ πρόωμα επίσης παντρεύονται στην 'Ιαπωνία, στη Σιδηρία και σ' άλλες έν γένει τις χώρες, όπου επικρατεί πολύ κρηό ή πολλή ζέση κι' άκου οι άνθρωποι γεράζουν γρήγορα.

'Η έφευρέσεις που πλουτίζουν

'Υπήρξαν, ως γνωστόν, μεγάλοι έφευρέται, οι οποίοι πέθαναν στην ψάθα, χωρίς να κερδίσουν τίποτε από την έφευρέσι τους. 'Υπάρχουν όμως και άλλοι οι οποίοι έκαναν την τύχη τους, και μάλιστα με έφευρέσεις μικρότερης σημασίας.

Ο έφευρέτης λ.χ. τών τροχαεδίων, που χρησιμοποιούνται ως μέσον διασκέδασεως στη ζωισμένα μέρη, έκέρδισε από την έκαρήση του 15 εκατομμύρια φράγκα.

... 'Απαγορεύεται! .....

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΑ ΦΙΛΙΑ ΚΑΙ Ο... ΝΟΜΟΣ!

'Απαγορεύονται τ' φιλήματα, άνευ... πιστεποητικεω γιατρού! Τι γίνονται άλλετες στη Ρωσσία. Πρέστ μο και φελάκιας α' ού; φιλουμένους! Γε πάθημα δύο ζευγερ άν. 'Απαγορεύεται έ έρας!... Πόλ ομε ... έρωτες άόκται! 'Ενας περιεργός ήόμες. 'Η γυναικες γαι τα θαλγη'ρα τους, κλπ.

'Υπάρχουν στον κόσμο πολλές χώρες, στις άποίες ο μικρός γνόος της 'Αφροδίτης καταδιώκεται άσπρητότατα από τους νόμους. Στην ποίαιτα της 'Αμερικης Βιργίνια, π. χ., ένας βουλευτής πρό όλίγων έτών υπέβαλε στη Βουλή ένα νομοσχέδιο, διά του οποίου ζητούσε ν' απαγορευθή άσπρητά στους έρωτευμένους και στους μηστειμένους ν' ανταλλάσσουν φιλήματα, άμα δέν έχουν πιστοποιητικό γιατρού που να βεβαιώνη ότι είναι κι' οι δύο τους... ύγιεστατοι! 'Ο νόμος αυτός ψηφίστηκε κι' από τότε οι έρωτευμένοι της Βιργίνιας, οι οποίοι φιλιούνται χωρίς να έχουν πιστοποιητικό γιατρού, τιμωρούνται με βαρύτατο πρόστιμο, δηλαδή με μία λαρα τό φίλι!

'Αφορηή στην ύποβολή του νομοσχεδίου αυτού είχε όψει ένα ύποληπτη των γιατροών της Βιργίνιας, οι άποιοι ελιχωρόντο ότι τό φίλι είναι τό μεγαλύτερο μέσον μεταδόσεως τών διαφόρων άσθενειών.

***

'Η Βιργίνια έν τούτοις δέν είναι ή μόνη χώρα του κόσμου, όπου τό φίλι καταδιώκεται τόσο άσπρητά. Στο Κέξ και στην 'Οδησό της Ρωσσίας, επί Τσαρικού καθεστώτος, άπρηγορευέτο άσπρητά στους έρωτευμένους να φιλιούνται μπρός στον κόσμο. 'Όσοι συνέλαμβάνοντο παραβαίνοντες την άπαγορεύσι αυτή, έτιμωρούντο με πρόστιμο ή και με φυλάξισι άζόμα.

'Όταν έδινε κανείς ένα φίλημα μέσ' τών δημόσιου δρόμου του Κέξ, έτιμωρείτο με πρόστιμο 15 ρουβλίων! 'Επίσης, στην ίδια πόλι, ο έρωτευμένος που θα τολμούσε να πιάση τη φίλη του από τη μέση μπροστά στον κόσμο, έτιμωρείτο με πρόστιμο 12 ρουβλίων.

Στην 'Οδησό, οι δισταί ήσαν άζόμα άσπρητότεροι στο ζήτημα τών φιλήματων. Πριν από μερικά χρόνια, δύο νέοι και δύο νέες συνέληφθησαν εκεί κατηγορούμενοι ότι είχαν διαπράξει τό τρομερό έγκλημα να... φιληθούν μέσα σ' ένα έστιατήριο μπροστά στον κόσμο, τη στιγμή που έπρόκειτο να χωριστούν.

Μετά την εξέταση τών μαρτύρων, ένόπιον τών άποίων είχε διαπραχθή τό... έγκλημα, ο δισταής κατέδισεσε τά δύο ζευγάρια με άρεστών ήμερών φυλάξισι. Οι κατηγορούμενοι έκαν έφεσι της απόφασεως αυτής σ' άνώτερο δισταήριο, αλλά και αυτό άπέρριψε την έφεσί τους κι' έτσι αναγκάστηκαν να εκτίσουν την ποινή τους.

***

Στην Πενσυλβανία επίσης οι νόμοι είναι πολύ σκληροί πρός τους έρωτευμένους. 'Εκει, ή άστυνομία έχει τό δικαίωμα να συλλαμβάνη άμέσως όσους νέους αντίλαμβάνεται να φλερτάζουν δημοσία.

Στη Νέα 'Υερσέη, οι νόμοι είναι άκόμη πιο άσπρητοι. 'Απαγορεύονται, άπλουστάτα, στους νέους και στις νέες να έρωτοτροπούν δημοσία. Διάφοροι πόλιεμοι διασχίζουν τους δρόμους, κι' όταν ίδούν γυναίνα νεαρό δανδή να περνά κάτω από τά παρμόκια της εκλεκτής του και να της ριχνη ματιές, τόν συλλαμβάνουν άμέσως!

***

Ο περιεργότερος όμως ίσως νόμος εναντίον του φλετί, του έρωτος, της κοκαρίας κτλ., είναι ένας παλιός νόμος τών 'Ηνωμένων Πολιτειών της 'Αμερικης, ο άποιος όμως από καιρό έχει άτονείσι. 'Ενα άσθρο του περιεργού αυτού νόμου λέγει επί λέξει τά εξής: 'Εκάθε γυναίκα, κόρη, χήρα, γεροντοκόρη ή ζωντοχόρη, άποσώδηποτε κοινωνικής τάξεως, ηλικίας ή επαγγελματος, ή όποια θα προσπαθούσε να θέλξη έναν άνδρα με τη βοήθεια μωροδικών, πούδρας, φτεισσιδιού, ψεύτικων δοντιών, ψεύτικων μαλλιών ή παπουτσιών με ψηλά τακούνια, τιμωρείται με την ίδια ποινή με την άποιαν τιμωρούνται ή μαγεία και ή άπάτη!...

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Σύμφωνα με τη στατιστική ένός 'Αγγλου έπιστημόνου, ένας άνθρωπος έβδωμήντα χρόνια έχει δαπανήσει 24 χρόνια στον έπνο, 6 χρόνια στο φαί, 8 χρόνια στις διασκεδάσεις, 3 χρόνια για τη μόρφωσί του, 5 χρόνια στο βάδισμα, 3-4 χρόνια στις συνουμίες και φιλναρίες κι' άλλα τόσα στον καθαρισμό και τόν καλλωπισμό. 'Όστε δέν ζή κανείς άνετα παρά μόνο λίγα χρόνια.

